

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 27T/117/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319011190
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Maniačková
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2019:2319011190.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta samosudkyňou JUDr. Kataríny Maniačkovej v trestnej veci obžalovaného: X. Q. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. novembra 2019 v Galante, takto

rozhodol:

Obžalovaný: X. Q., nar. XX.XX.XXXX V. U., trvale bytom U., J. Š. XXX/XX, t.č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov od 13.06.2019,

je vinný, že

od presne nezistenej doby do 16:55 hodiny dňa 13.06.2019 v meste U. Z. F. R., vo vrecku nohavíc, ktoré mal na sebe oblečené, neoprávnene prechovával 2 zatavené plastové injekčné striekačky s modrým piestom s obsahom bežového kryštalického materiálu s hmotnosťou 3,783 g, s priemernou koncentráciou 35,30 % hmotnostných metamfetamínu s prímiesou MSM, obsahujúci 1,335 g absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 33 bežných jednotlivých dávok drogy, ktoré si predtým v presne nezistenom čase a mieste kúpil od nestotožnenej osoby, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

t e d a

neoprávnene kúpil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku,

č í m s p á c h a l

zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta č. k. 3Pv 264/19/2202 podanej na súd dňa 12. septembra 2019, prejednal súd trestnú vec obžalovaného X. Q..

Na hlavnom pojednávaní súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a preto následne vykonával dokazovanie súvisiace iba s výrokom o treste: lustrácia registra trestov zo dňa 26.11.2019, lustrácia z registra priestupkov z č.l. 218, 121, správa z Mesta U. na č.l. 232, správa ÚVV a ÚVTOS Leopoldov na č.l. 229, zápisnica o HP zo dňa 27.11.2019 zo spisu OS GA sp. zn. 2T/192/2017.

Z lustrácie registra trestov vyplýva, že obžalovaný má evidované 4 záznamy, dva krát bol odsúdený za prechovávanie omamných látok pre vlastnú potrebu podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, v ďalšom za marenie výkonu úradného rozhodnutia, za majetkovú trestnú činnosť. V odpise z registra trestov má evidovaný posledný záznam odsúdenie Okresného súdu Galanta zo dňa 17.5.2019 za trestný čin podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona.

Zo spisu OS GA sp. zn. 2T/192/2017 mal sú preukázané, že dňa 27.11.2019 bolo právoplatne rozhodnuté, pričom súd uložil obžalovanému X. Q. spoločný trest odňatia slobody vo vzťahu k rozhodnutiu Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/15/2018 zo dňa 26.4.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu Nitra, sp. zn. 4To/54/2018 zo dňa 20.9.2018 vo výmere 3 roky s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri roky) s probačným dohľadom.

Z lustrácie registra priestupkov vyplýva, že obžalovaný má evidovaných 8 priestupkov a to na úseku cestnej dopravy, ktoré priestupky boli vybavené v blokovom konaní.

Zo správy F. U. vyplýva, že obžalovaný má evidovanú adresu trvalého pobytu J.Č. Š. Č.. L.. XXX/XX U., na tejto adrese má evidovaný trvalý pobyt aj jeho matka. Je slobodný.

Zo správy ÚVV a ÚVTOS Leopoldov je obžalovaný hodnotený pozitívne. Konfliktné situácie medzi obvineným nevyvoláva. Udržiava si poriadok na požadovanej úrovni. Príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje. Dosiaľ nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný. Nevyužil zaradenie do práce na pracovisko „Ručné šitie obuvi“.

Pre ukládanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatela k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr. zák.).

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3 a ods. 4 Tr. zák.).

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a ods. 6 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy tresty možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Tr. zák.).

Trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov (zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody v § 172 ods. 1 Tr. zák. je 3 až 10 rokov), t. j. ide o zločin (§ 11 ods. 1 Tr. zák.). Teda v prípade spáchania trestného činu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. zákonodarca ustanovil s poukazom na už uvedené ustanovenie § 34 ods. 6 Tr. zák., že súd musí povinne ukladať trest odňatia slobody (či už vo forme podmieneného odkladu jeho výkonu alebo ako nepodmienečný).

Základná trestná sadzba podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona je 3 (tri) roky až 10 (desať) rokov.

U obžalovaného súd zistil prítomnosť jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože sa k trestnej činnosti priznal a úprimne ju oľutoval a na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie o svojej vine, ktoré súd prijal. Zároveň vzhliadol jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, keďže bol už v minulosti odsúdený. Preto súd ukladal trest s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona v rámci zákonnom ustanovenej trestnej sadzby od 3 do 10 rokov.

Z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného vyplývajú najmä z jeho odpisu registra trestov a výpisu z registra priestupkov možno konštatovať, že obžalovaný má sklony k protispoločenskému chovaniu a páchaniu trestných činov rôzneho charakteru, objavuje sa u neho recidíva vo vzťahu k trestnému činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona. Rovnako tak možno konštatovať, že na obžalovaného zjavne predchádzajúce odsúdenia, ktoré neboli spojené s výkonom trestu odňatia slobody nemali žiadny prevýchočný vplyv. Keď naposledy bol za drogovú trestnú činnosť odsúdený právoplatne dňa 17.5. 2019 a skutok, ktorý je predmetom tohto konania spáchal 13.6.2019, teda takmer len jeden mesiac od skoršieho odsúdenia a v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že ukladaný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a vytvorí podmienky na jeho výchovu (výchovná zložka trestu). Vychádzajúc z princípov humánosti pri ukladaní trestu z uvedeného vyplýva a súdna prax v tomto smere aj fakticky postupuje, že pri ukladaní trestov páchatelom v zásade u prvotrestaných osôb vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred represívnou. V prípade recidívy trestnej činnosti páchatela je však už nevyhnutné podstatne obozretnejšie pristupovať k posudzovaniu zabezpečenia výchovnej zložky trestu vo vzťahu k páchatelovi, keďže zistená recidíva logicky v zásade nasvedčuje o neúčte páchatela k záujmom chráneným Trestným zákonom a k tomu, že predchádzajúce tresty nevedli k prevýchove páchatela, teda k prijatiu skutočného predsavzatia páchatela viesť riadny život. V takomto prípade logicky musí v zásade prichádzať do úvahy uprednostnenie represívnej zložky trestu pred výchovnou zložkou trestu.

Na základe horeuvedeného potom súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 roky, nakoľko dospel k záveru, že takto uložený trest zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ich ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a 4 Trestného zákona konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy a spôsobu spáchania, ako aj zisteným pomerom obžalovaného a možnosťami jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej a generálnej prevencie, pričom trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je aj dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu nebol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Pre úplnosť súd uvádza akými úvahami sa riadil, keď vo vzťahu k doličným veciam (1 ks. čierna digitálna váha 4 ks igelitové vrecká v čiernom púzdre s nápisom Avon Care, prázdne igelitové vrecká s tlakovým uzáverom vložené v igelitovom vrecku s nápisom 40mm x60mm x 9 F. D. C.) neuložil trest prepadnutia veci v zmysle § 60 odsek 1 Trestného zákona. V tomto smere súd zdôrazňuje, že uloženie akéhokoľvek druhu trestu musí vychádzať z ustanovenia § 31 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého je trest ujma na osobnej slobode, majetkových alebo iných právach odsúdeného. Sankcia, ktorá by

nebola pre odsúdeného ujmu, nie je preto trestom a nie je možné ju v trestnom konaní uložiť. Ujmu je pritom potrebné vykladať tak, že ide o podstatné obmedzenie práv odsúdeného, teda také, ktoré citeľne zasiahne do jeho života. Toto konštatovanie sa týka aj trestu prepadnutia vecí, pri ktorom je podľa názoru súdu nadbytočné ukladať trest prepadnutia vecí, ktoré majú len minimálnu, či zanedbateľnú hodnotu a ktorých strata nepredstavuje pre odsúdeného žiadnu ujmu na jeho majetkových právach. Predmety použité ako obalové materiály na drogy (vrecká) síce boli použité na trestnú činnosť, no jedná sa o predmety takej nepatrnej hodnoty, bežnosti a bezvýznamnosti, že ich prepadnutie považuje súd za neúčelné a nehospodárne (vzhľadom na ich ďalšie protokolárne odovzdávanie), ktoré nijakým spôsobom nenaplnia účel trestu prepadnutia vecí a budú zničené. Súd preto dospel k záveru, že uloženie trestu prepadnutia vecí, by bolo v rozpore s ustanovením § 31 ods. 2 Tr. zák., nakoľko obžalovanému by takýto výrok nespôsobil žiadnu podstatnú ujmu na jej majetkových právach. Navyše počas dokazovania na hlavnom pojednávaní ani nebolo nepochybne preukázané vlastnícke právo obžalovaného k dotknutej digitálnej váhe, pričom podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. môže súd trest prepadnutia vecí uložiť len ak ide o vec patriacu páchatelovi. Súd preto trest prepadnutia vecí obžalovanému neuložil.

Na základe horeuvedené súd rozhodol tak ako je uvedenú vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).